

til Jylland, og derimod Krigsskatten blev fuldt erstattet. Det forekommer mig, at der er en Ting, som de ærede Herrer oversee, og som dog er af Bigtighed for Jylland. En stor Deel af den Erstatning, som en kommende Lov vil tilstaae Jylland, vil jo nemlig blive givet i Obligationer. Naar de Herrer nu sige; ja vi ville betale contant mod i sin Tid at faae Obligationer, saa er det muligt, at det er deres Anskuelse, men jeg tvivler paa, at det er den almindelige Mening. Det er dog klart, at enhver Mand, som har en Bedrift, staaer sig bedre ved at beholde sine contante Penge end ved at skulle udbetale dem og undvære dem i længere Tid, og saa igjen faae en Erstatning i Obligationer; thi de Herrer ville jo ikke tvivle paa, at ikke den hele Erstatning, saaledes som Tilfældet har været med de ydede Forflud, vil kunne udbetales fra Finantsministeriet contant, og saavidt jeg opfattede den meget ærede Minister, udtalte han ogsaa den samme Mening; en Deel vil uidentviol blive udbetalt i Obligationer — hvor stor en Deel er et andet Spørgsmaal. Jeg kan derfor virkelig ikke troe, at det skulde være til Fordeel for Jylland at udrede Krigsskatten lige med Østifterne, og senere faae den godtgjort i Obligationer.

Det, som jeg egentlig ønskede at henlede Opmærksomheden paa, var imidlertid det til Grund for Lovforslaget liggende Princip. Skatten kaldes vel en Indkomsskat, men det er jo egentlig kun et Contingentsystem, hvorved man fordeler Skatten paa de forskjellige Communer, og hvorved man gaar ud fra, at man kan komme til en omtrentlig Rundskab om, hvorledes Indtægten i det Hele er for enhver Commune. Det er altsaa vel paa en Maade en Indkomsskat, men, naar jeg betragter Skatten som Heelhed, saa er Systemet meget langt fra at være en egentlig Indkomsskat, og Loven kan derfor heller ikke udholde Prøven paa, om den er organiseret efter de rigtige Regler for en Indkomsskat. Det, der forekommer mig at være at bemærke ved Lovforslaget, naar man betragter det fra denne Side, vedrører navnlig et Par Forudsætninger, som Loven gaar ud fra. Man er kommen til den Anskuelse, at Fordelingen mellem Kjøbstæderne efter de Reg-

ler der være opstillede i den forrige Lov, dog ikke var ganske rigtig, at den Indtægt, som forholdsviis var antaget for de enkelte Kjøbstæder, ikke var rigtig, og man er derfor slaaget ind paa den Vej at bestemme, at $\frac{1}{3}$ Deel af den Skat, som skal udredes af Kjøbstæderne, skal fordeles mellem dem af Indenrigsministeriet. Jeg skal ikke gaae ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at lade de administrative Myndigheder bestemme en Skat, men det, som Loven maa gaae ud fra, er, at Indenrigsministeriet har den tilstrækkelige Indsigt til at kjende de enkelte Kjøbstæders Indtægter og til derefter at modificere denne Tredebeel, saaledes at den lignes i et rigtigt Forhold. Men naar man antager, at Indenrigsministeriet virkelig har denne Indsigt, saa opstaaer det Spørgsmaal, hvorfor man da ikke har beholdt denne Meddelelse fra Indenrigsministeriet, saaledes at man kunde indsatte Skattens Størrelse i selve Loven. Det forekommer mig, at det er det Hensigtsmæssigste ved en Skat, og saavidt jeg veed, er det en af de Forbringere, der stilles med Hensyn til en Skat, at den skal bestemmes af den lovgivende og ikke af den administrative Myndighed. Den lovgivende Forsamling burde altsaa efter min Anskuelse have henvendt sig til Indenrigsministeriet for at faae de nødvendige Oplysninger til at indsatte Skattens Størrelse i Loven. Den samme Forudsætning har Loven ogsaa med Hensyn til Amtsraadene. Det er overladt Amtsraadene at bestemme Fordelingen af $\frac{1}{3}$ af den Skat, som skal udredes af Amtsraadskredsene, mellem de enkelte Communer efter deres større eller mindre Skatteevne. Den samme Betragtning gjør sig her gjældende; under Forudsætning af, at Amtsraadet har en saadan Indsigt, hvorfor da ikke indhente dets Betænkning isorveien, saa at det kunde staae klart for enhver Commune strax, naar Loven udkom, hvormeget den havde at svare. Der er endnu, forekommer det mig, en Forudsætning i Loven, med Hensyn til hvilken jeg har megen Tvivl, om den vil holde Stik; den ligger til Grund for den Scala, som er opstillet baade for Kjøbstæderne og Landcommunerne. Jeg skal ikke gaae ind paa selve Scalaen, paa at omtale, hvorvidt den er hensigts-